

høvede jeg ikke det ærede Medlems Svar paa. Men jeg spurgte ham, om han kunde nævne noget Tilfælde, hvor Pensionsloven var bleven fortolket saaledes, som han sagde, at jeg udmærket godt kunde fortolke den, naar jeg blot selv vilde. Det spurgte jeg det ærede Medlem om. Og der har det vist sig, at det ærede Medlem ikke har kunnet nævne noget Tilfælde, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem kan det, for jeg er ganske overbevist om, at det skal stadfæste sig, naar han undersøger det nærmere, at man fra alle Sider har været enig om, at den skal forstaaes saaledes, som jeg har forstaaet den. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem bruger stærke Udtryk, fordi jeg ikke ved Modtagelsen af et Andragende vil søge at lægge en anden Mening ind i Lovens, end man i Almindelighed har fastslaaet som Lovens rette Forstaaelse.

Med Hensyn til, om der efter nærmere Overvejelse af denne Sag er nogen Grund til at stille sig imødekommende overfor Sagens Realitet, maa jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med før paa Foranledning af det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen). Det vil deraf fremgaa, at jeg stiller mig velvillig overfor en saadan Overvejelse.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Efter disse Udtalelser af den højt-ærede Minister skal jeg tillade mig at tage Indstillingen under Nr. 7 tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 7 vedrørende Andragendet Nr. 22 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold) Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit af Indstillingerne.

Indstillingen under Nr. 4 (Betænkningens Nr. 12) vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 10 (Betænkningens Nr. 29) vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Man gik derefter til Behandling af Indstillingerne vedrørende *Ministeriet for offentlige Arbejder*, nemlig Indstillingerne

Nr. 5, 7 og 12 (se Tillæg B. Sp. 1025) og Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 udenfor Betænkningen (se foran).

Ordføreren (Nørhave): Af de 3 Andragender, som fra Udvalget foreslaas henviste til Ministeren for offentlige Arbejder, er der kun et, hvorom Udvalget i sin Helhed gør Indstilling, nemlig Betænkningens Nr. 75, der angaar Anlægget af en centralt beliggende Fiskerihavn paa Jyllands Vestkyst. Dette Spørgsmaal har været fremme mange Gange og har været meget velvilligt behandlet her i Tinget ved mange forskellige Lejligheder. Der er fra Ordførernes Side om denne Sag blevet udtalt, at man vilde ikke vige tilbage for større Beløb for at faa en Fiskerihavn paa Jyllands Vestkyst, men hidtil er der ikke kommet noget ud deraf. Der har jo for en Del Aar tilbage været nedsat en Vestkysthavne-Kommission, og i dens Betænkning var der Forslag fremme om Anlæg af Moler paa Jyllands Vestkyst og Anlæg af en Havn ved Skagen. Og i sin Betænkning foreslaar den saa i anden Omgang Anlæg af en Vestkysthavn, naar Staten muligvis fik bedre Raad, idet der fordres mange Pnsge til et saadant Havneanlæg.

Nu er Spørgsmaalet fremme igen, idet Vorupør Fiskeriforening har indsendt et Andragende om at faa en Fiskerihavn ved Vorupør paa den Plads, hvor den ene af de tidligere omtalte Moler er anlagt. Siden dette Andragende blev indbragt her i Tinget og henvist til Finansudvalget, er der indkommet et Andragende fra ca. 1,600 Fiskere og fiskeriinteresserede paa Jyllands Nordvestkyst, som ogsaa er henvist til Finansudvalget, men det er kommen saa sent, at det ikke er kommet med i Betænkningen. Disse 1,600 Fiskere og fiskeriinteresserede slutte sig til Tanken om at faa en Vestkysthavn. Grunden til, at der ikke er kommet noget ud af Spørgsmaalet tidligere, er maaske ogsaa for en væsentlig Del den, at Fiskerne næsten altid have forlangt en Havn ved deres egen Fiskeplads, de have tidligere været imod Havne alle andre Steder end der, hvor de selv boede, og derfor have de vanskeligt kunnet blive enige om at fremsætte Ønsket om at faa en Fiskerihavn. Det sidste Andragende gaar imidlertid ud paa at slutte sig til Ønsket fra Vorupør Fiskeriforening om at faa en Vestkysthavn. De sige i deres Andragende, at det værste, der kan ske Fiskerne, er at faa en Havn anlagt paa et Sted, hvor den vanskeligt kan benyttes, og alle maa jo sikkert indrømme, at noget